EUROPESE
COMMISSIE

Brussel, 20.5.2020
COM(2020) 510 final

Aanbeveling voor een

AANBEVELING VAN DE RAAD

over het nationale hervormingsprogramma 2020 van Frankrijk en met een advies van de Raad over het stabiliteitsprogramma 2020 van Frankrijk

Aanbeveling voor een

AANBEVELING VAN DE RAAD

over het nationale hervormingsprogramma 2020 van Frankrijk en met een advies van de Raad over het stabiliteitsprogramma 2020 van Frankrijk

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 121, lid 2, en artikel 148, lid 4,

Gezien Verordening (EG) nr. 1466/97 van de Raad van 7 juli 1997 over versterking van het toezicht op begrotingssituaties en het toezicht op en de coördinatie van het economisch beleid[1], en met name artikel 5, lid 2,

Gezien Verordening (EU) nr. 1176/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 november 2011 betreffende de preventie en correctie van macro-economische onevenwichtigheden[2], en met name artikel 6, lid 1,

Gezien de aanbeveling van de Europese Commissie,

Gezien de resoluties van het Europees Parlement,

Gezien de conclusies van de Europese Raad,

Gezien het advies van het Comité voor de werkgelegenheid,

Gezien het advies van het Economisch en Financieel Comité,

Gezien het advies van het Comité voor sociale bescherming,

Gezien het advies van het Comité voor de economische politiek,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Op 17 december 2019 heeft de Commissie haar goedkeuring gehecht aan de jaarlijkse strategie voor duurzame groei en daarmee de aanzet gegeven tot het Europees Semester 2020 voor coördinatie van het economisch beleid. Daarbij is terdege rekening gehouden met de op 17 november 2017 door het Europees Parlement, de Raad en de Commissie geproclameerde Europese pijler van sociale rechten. Op 17 december 2019 heeft de Commissie op grond van Verordening (EU) nr. 1176/2011 ook het waarschuwingsmechanismeverslag aangenomen, waarin zij Frankrijk heeft genoemd als een van de lidstaten die aan een diepgaande evaluatie zouden worden onderworpen. Tevens heeft de Commissie op die datum een aanbeveling voor een aanbeveling van de Raad over het economisch beleid van de eurozone aangenomen.

(2) Op 26 februari 2020 is het landverslag 2020 voor Frankrijk[3] gepubliceerd. Daarin werd de vooruitgang beoordeeld die Frankrijk bij de tenuitvoerlegging van de op 9 juli

[1] PB L 209 van 2.8.1997, blz. 1.
[2] PB L 306 van 23.11.2011, blz. 25.

2019 door de Raad vastgestelde landspecifieke aanbevelingen heeft gemaakt[4], alsmede het gevolg dat is gegeven aan de aanbevelingen die in de jaren voordien werden goedgekeurd, en de vooruitgang die Frankrijk in de richting van zijn nationale Europa 2020-doelstellingen heeft geboekt. Het landverslag besteedde ook aandacht aan de op grond van artikel 5 van Verordening (EU) nr. 1176/2011 uitgevoerde diepgaande evaluatie, waarvan de uitkomsten ook op 26 februari 2020 zijn bekendgemaakt. Op basis van haar analyse concludeerde de Commissie dat Frankrijk wordt geconfronteerd met macro-economische onevenwichtigheden. De macro-economische onevenwichtigheden van Frankrijk hielden met name verband met de hoge overheidsschuld en de zwakke concurrentiedynamiek in een context van lage productiviteitsgroei, en hadden een grensoverschrijdende relevantie.

(3) Op 11 maart 2020 heeft de Wereldgezondheidsorganisatie de uitbraak van COVID-19 officieel uitgeroepen tot een wereldwijde pandemie. Deze pandemie vormt een ernstige bedreiging voor de volksgezondheid en treft burgers, bedrijven en economieën. Zij zet de nationale gezondheidsstelsels onder zware druk, verstoort de mondiale toeleveringsketens, veroorzaakt volatiliteit op de financiële markten en sterke schommelingen in de consumentenvraag, en heeft negatieve gevolgen voor meerdere sectoren. Zij vormt een bedreiging voor de banen en het inkomen van mensen en voor ondernemingen. De pandemie heeft geleid tot een grote economische schok die nu al ernstige gevolgen heeft in de Europese Unie. Op 13 maart 2020 heeft de Commissie een mededeling[5] aangenomen waarin wordt opgeroepen tot een gecoördineerde economische aanpak van de crisis door alle actoren op nationaal en Unieniveau.

(4) Meerdere lidstaten hebben een noodtoestand uitgeroepen of noodmaatregelen getroffen. Elke noodmaatregel moet strikt proportioneel, noodzakelijk en beperkt in de tijd zijn, en moet overeenstemmen met de Europese en internationale normen. Ze moeten onderworpen zijn aan democratisch toezicht en onafhankelijke rechterlijke controle.

(5) Op 20 maart 2020 heeft de Commissie een mededeling aangenomen over de activering van de algemene ontsnappingsclausule van het stabiliteits- en groeipact[6]. De clausule, die in artikel 5, lid 1, artikel 6, lid 3, artikel 9, lid 1, en artikel 10, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1466/97 en artikel 3, lid 5, en artikel 5, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1467/97 is neergelegd, vergemakkelijkt de coördinatie van het begrotingsbeleid in tijden van ernstige economische neergang. In haar mededeling heeft de Commissie de Raad haar standpunt meegedeeld dat, gezien de verwachte ernstige economische neergang ten gevolge van de COVID-19-uitbraak, de huidige omstandigheden de activering van de clausule toelaten. Op 23 maart 2020 stemden de ministers van Financiën van de lidstaten in met de beoordeling van de Commissie. De activering van de algemene ontsnappingsclausule maakt het mogelijk tijdelijk af te wijken van het aanpassingstraject in de richting van de begrotingsdoelstelling op middellange termijn, op voorwaarde dat daardoor de houdbaarheid van de begroting op middellange termijn niet in gevaar komt. Voor het correctieve deel kan de Raad, op aanbeveling van de Commissie, ook besluiten een herzien begrotingstraject vast te stellen. De algemene ontsnappingsclausule schorst de procedures van het stabiliteits-

---

3 SWD(2020) 509 final.
4 PB C 301 van 5.9.2019, blz. 117.
5 COM(2020) 112 final.
6 COM(2020) 123 final.

en groeipact niet. De clausule staat lidstaten toe af te wijken van de budgettaire verplichtingen die normaliter van toepassing zijn en stelt de Commissie en de Raad in staat om de nodige maatregelen op het gebied van beleidscoördinatie binnen het kader van het pact te nemen.

(6) Er is voortdurende actie nodig om de verspreiding van de pandemie te beperken en te beheersen, om de veerkracht van de nationale gezondheidsstelsels te versterken, om de sociaal-economische gevolgen te verzachten door middel van ondersteunende maatregelen voor bedrijven en huishoudens en om te zorgen voor adequate gezondheids- en veiligheidsomstandigheden op de werkplek met het oog op de hervatting van de economische activiteit. De Unie moet ten volle gebruik maken van de verschillende instrumenten waarover zij beschikt om de lidstaten op deze gebieden te ondersteunen. Tegelijkertijd moeten de lidstaten en de Unie samenwerken om de maatregelen voor te bereiden die nodig zijn voor een terugkeer naar een normale werking van onze samenlevingen en economieën en naar duurzame groei, waarin zij onder meer de groene transitie en de digitale transformatie moeten integreren, net als de lessen die uit de crisis worden getrokken.

(7) De COVID-19-crisis toont aan hoe flexibel de eengemaakte markt zich kan aanpassen aan buitengewone omstandigheden. Om een vlotte en soepele overgang naar de herstelfase en het vrije verkeer van goederen, diensten en werknemers te waarborgen, moeten uitzonderlijke maatregelen die de werking van de eengemaakte markt belemmeren, worden geschrapt zodra zij niet langer onmisbaar zijn. De huidige crisis toont aan dat er behoefte is aan crisisparaatheidsplannen in de gezondheidssector, met inbegrip van met name verbeterde aankoopstrategieën, gediversifieerde toeleveringsketens en strategische reserves van essentiële goederen Dat zijn cruciale elementen voor de ontwikkeling van uitgebreidere crisisparaatheidsplannen.

(8) De wetgever van de Unie heeft de desbetreffende wetgevingskaders[7] reeds gewijzigd om de lidstaten in staat te stellen om alle ongebruikte middelen uit de Europese structuur- en investeringsfondsen te benutten, zodat zij de uitzonderlijke gevolgen van de COVID-19-pandemie kunnen aanpakken. Deze wijzigingen leiden tot meer flexibiliteit en vereenvoudigde en gestroomlijnde procedures. Om de druk op de kasstroom te verlichten kunnen lidstaten in het boekjaar 2020-2021 ook gebruikmaken van een medefinancieringspercentage van 100 % uit de begroting van de Unie. Frankrijk wordt aangemoedigd ten volle gebruik te maken van deze mogelijkheden om bijstand te bieden aan de mensen en sectoren die het zwaarst door de problemen zijn getroffen.

(9) Als gevolg van uiteenlopende specialisatiepatronen zullen de sociaal-economische gevolgen van de pandemie waarschijnlijk ongelijk verdeeld zijn over de regio's, met name in regio's die sterk afhankelijk zijn van toerisme, zoals de ultraperifere gebieden, en meer in het algemeen van persoonlijke dienstverlening aan klanten. Dit brengt een

---

[7] Verordening (EU) 2020/460 van het Europees Parlement en de Raad van 30 maart 2020 tot wijziging van Verordeningen (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013 en (EU) nr. 508/2014 wat betreft specifieke maatregelen om investeringen in de gezondheidszorgstelsels van de lidstaten en in andere sectoren van hun economieën vrij te maken als antwoord op de COVID-19-uitbraak (Investeringsinitiatief Coronavirusrespons) (PB L 99 van 31.3.2020, blz. 5) en Verordening (EU) 2020/558 van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2020 tot wijziging van Verordeningen (EU) nr. 1301/2013 en (EU) nr. 1303/2013 wat betreft specifieke maatregelen met het oog op uitzonderlijke flexibiliteit bij het gebruik van de Europese structuur- en investeringsfondsen naar aanleiding van de uitbraak van Covid- 19 (PB L 130 van 24.4.2020, blz. 1).

aanzienlijk risico met zich mee dat de regionale en territoriale verschillen in Frankrijk groter worden, waardoor de reeds waargenomen trend van langzaam groeiende verschillen tussen de hoofdstedelijke regio, de grote steden en de rest van het land, tussen stedelijke en plattelandsgebieden en tussen de metropool en de ultraperifere gebieden zich verder doorzet. De huidige situatie gaat ook gepaard met het gevaar dat het convergentieproces tussen de lidstaten tijdelijk uiteenvalt, hetgeen gerichte beleidsacties noodzakelijk maakt.

(10) Op 7 mei 2020 heeft Frankrijk zijn nationale hervormingsprogramma 2020 ingediend en op 30 april 2020 zijn stabiliteitsprogramma 2020. Om met de onderlinge verbanden tussen beide programma's rekening te houden, zijn deze tegelijkertijd geëvalueerd.

(11) Frankrijk valt momenteel onder het preventieve deel van het stabiliteits- en groeipact en is aan de overgangsregel voor de schuld onderworpen. Op 13 juli 2018 heeft de Raad Frankrijk de aanbeveling gedaan ervoor te zorgen dat de nominale groei van de netto primaire overheidsuitgaven[8] in 2019 niet meer bedraagt dan 1,4 %, hetgeen overeenstemt met een jaarlijkse structurele aanpassing van 0,6 % van het bbp. De algehele beoordeling van de Commissie bevestigt een significante afwijking van het aanbevolen aanpassingstraject in de richting van de begrotingsdoelstelling op middellange termijn in 2019 en over 2018 en 2019 samen. Dit is een relevante factor in het verslag van de Commissie dat overeenkomstig artikel 126, lid 3, van het Verdrag is opgesteld en waarin wordt beoordeeld of Frankrijk in 2019 aan het schuldcriterium heeft voldaan.

(12) In haar stabiliteitsprogramma 2020 voorziet de regering dat het nominale saldo zal verslechteren van een tekort van 3,0 % van het bbp in 2019 tot een tekort van 9,0 % van het bbp in 2020. Na in 2019 te zijn gestabiliseerd op 98,1 % van het bbp, zal de overheidsschuldquote volgens het stabiliteitsprogramma 2020 naar verwachting in 2020 oplopen tot ongeveer 115,2 % van het bbp. De macro-economische en budgettaire vooruitzichten worden beïnvloed door de grote onzekerheid als gevolg van de COVID-19-pandemie.

(13) Als reactie op de COVID-19-pandemie en als onderdeel van een gecoördineerde Unie-aanpak heeft Frankrijk begrotingsmaatregelen vastgesteld om de capaciteit van het gezondheidsstelsel te vergroten, de pandemie in te dammen en bijstand te verlenen aan personen en sectoren die bijzonder getroffen zijn. Volgens het stabiliteitsprogramma 2020 bedragen deze begrotingsmaatregelen 1,9 % van het bbp. Deze maatregelen omvatten: de financiering van een regeling voor gedeeltelijke werkloosheid ten belope van 1,1 % van het bbp; 0,4 % van het bbp voor extra uitgaven ter versterking van de gezondheidszorg, ziektekostenpremievergoedingen en beloning van gezondheidswerkers; oprichting van een solidariteitsfonds ten belope van 0,3 % van het bbp om rechtstreekse steun te verlenen aan kleine en zeer kleine ondernemingen en zelfstandigen. Daarnaast heeft Frankrijk maatregelen aangekondigd die, ook al hebben zij geen rechtstreekse gevolgen voor de begroting, toch zullen bijdragen tot de ondersteuning van de liquiditeit van ondernemingen en in het stabiliteitsprogramma 2020 worden geraamd op 17 % van het bbp. Deze maatregelen

[8] De netto primaire overheidsuitgaven bestaan uit de totale overheidsuitgaven exclusief rente-uitgaven, uitgaven in het kader van programma's van de Unie die volledig met inkomsten uit Uniefondsen worden gefinancierd en niet-discretionaire veranderingen in de uitgaven voor werkloosheidsuitkeringen. Nationaal gefinancierde bruto-investeringen in vaste activa worden gespreid over een periode van vier jaar. Er wordt rekening gehouden met discretionaire inkomstenmaatregelen of bij wet verplicht gestelde inkomstenstijgingen. Eenmalige maatregelen aan zowel de inkomsten- als uitgavenzijde worden uitgevlakt.

omvatten betalingsuitstel voor belastingen en sociale lasten voor bedrijven; versnelde terugbetaling van belastingkrediet en btw-tegoeden; het opzetten van een specifiek reservefonds voor directe steun aan strategische ondernemingen door middel van deelneming in het aandelenkapitaal (3,1 % van het bbp) en garanties voor leningen (13,9 % van het bbp). Over het algemeen zijn de door Frankrijk genomen maatregelen in overeenstemming met de richtsnoeren van de mededeling van de Commissie over een gecoördineerde economische respons op de COVID-19-uitbraak. De volledige uitvoering van deze maatregelen, gevolgd door een heroriëntering van het begrotingsbeleid naar het tot stand brengen van prudente begrotingssituaties als de economische omstandigheden dat toelaten, zal bijdragen tot het behoud van budgettaire houdbaarheid op middellange termijn.

(14) Op basis van de voorjaarsprognoses 2020 van de Commissie bij ongewijzigd beleid wordt het overheidssaldo van Frankrijk geraamd op -9,9 % van het bbp in 2020 en -4,0 % in 2021. Verwacht wordt dat de overheidsschuldquote in 2020 en 2021 op respectievelijk 116,5 % en 111,9 % van het bbp zal uitkomen.

(15) Op 20 mei 2020 heeft de Commissie een overeenkomstig artikel 126, lid 3, VWEU opgesteld verslag uitgebracht omdat Frankrijk zich in 2020 niet aan de schuldregel heeft gehouden, en gelet op de geplande overschrijding van de tekortdrempel van 3 % van het bbp in 2020. Al bij al lijkt de analyse erop te wijzen dat de tekort- en schuldcriteria zoals omschreven in het Verdrag en in Verordening (EG) nr. 1467/1997 niet vervuld zijn.

(16) Het Franse gezondheidszorgstelsel slaagt erin op doeltreffende wijze goede resultaten te boeken. De COVID-19-uitbraak heeft evenwel een aantal tekortkomingen aan het licht gebracht in de veerkracht van het gezondheidszorgstelsel bij een ernstige volksgezondheidscrisis. Genoemd kunnen worden: i) moeilijkheden om te garanderen dat gezondheidswerkers, kritieke voorraden en persoonlijke beschermingsmiddelen vlot beschikbaar zijn, alsook ii) verborgen structurele problemen. Wat het eerste punt betreft, heeft Frankrijk zijn reserve van medisch en paramedisch personeel en uitrusting ingezet, met inbegrip van studenten geneeskunde en gepensioneerde artsen en verpleegkundigen. Het blijft een uitdaging om de respons in alle segmenten van het gezondheidszorgstelsel te coördineren. Wat het tweede punt betreft, zijn deze tekortkomingen het gevolg van een gebrek aan investeringen in fysieke infrastructuur en personele middelen, een beperkte aanpassing in de organisatie van de diensten; en de noodzaak van een betere coördinatie tussen private en publieke actoren. De problemen worden nog verergerd door aanhoudende regionale verschillen. Hoewel het aandeel van de praktiserende artsen rond het EU-gemiddelde ligt, woont bijvoorbeeld ongeveer 18 % van de Franse bevolking in gebieden waar de toegang tot een huisarts beperkt is. Verdere doortastende inspanningen zijn vereist om de gezondheidszorg te digitaliseren. Deze digitalisering is een hoeksteen van de regeringsstrategie voor de transformatie van het gezondheidszorgstelsel. De COVID-19-crisis toont aan dat een beter gebruik van e-gezondheidszorg, met name telegeneeskunde, bij het uitbreken van een pandemie essentieel is.

(17) De COVID-19-crisis heeft negatieve gevolgen voor de Franse arbeidsmarkt en leidt tot een verslechtering van de sociale omstandigheden. Ondanks de maatregelen die zijn genomen om de gevolgen van de crisis op te vangen, zal de werkloosheid naar verwachting toenemen (tot 10,1 % in 2020 volgens de prognoses van de Commissie, waarna zij zal dalen tot 9,7 % in 2021). Deze maatregelen omvatten de wijziging en verlenging van de regeling voor werktijdverkorting, alsmede de maatregelen ter ondersteuning van bedrijven en werknemers en ter waarborging van de werking van de

openbare diensten en de gezondheidszorg. De aanhoudende segmentatie van de arbeidsmarkt blijft een punt van zorg. In 2019 betrof ongeveer twee derde van de nieuwe indienstnemingen een arbeidsovereenkomst met een duur van minder dan een maand. De overgang van kortlopende arbeidsovereenkomsten naar arbeidsovereenkomsten van onbepaalde duur is een van de laagste in de EU. De recente hervorming van het stelsel voor werkloosheidsuitkeringen (*Unédic*) had tot doel de financiële houdbaarheid van het stelsel te versterken en de segmentatie aan te pakken. Als gevolg van de crisis zijn bepaalde onderdelen van de hervorming die betrekking hadden op de regelgeving voor de uitkeringen echter opgeschort. In het licht van de verslechterde context is het van belang ervoor te zorgen dat werkloosheidsuitkeringen en actieve ondersteuning bij het vinden van werk beschikbaar zijn voor alle werkzoekenden, ongeacht hun vroegere arbeidssituatie. Om de vaardighedenmismatch aan te pakken en de veerkracht van de arbeidsmarkt te vergroten, moeten de inspanningen worden voortgezet op het vlak van de herschikking van de arbeidskrachten tussen de verschillende sectoren. Vóór de uitbraak van de COVID-19-pandemie gaven werkgevers steeds vaker aan dat ze moeite hadden om geschikte kandidaten te vinden om vacatures te vervullen, hetgeen erop wijst dat bij- en omscholing moeten worden bevorderd. Terwijl bijvoorbeeld met name de informatietechnologiesector te kampen heeft met een tekort aan vakmensen, vertegenwoordigen de afgestudeerden op het gebied van ict slechts 3 % van het totale aantal afgestudeerden.

(18) In de context van de COVID-19-crisis is het met name van belang de werking van kritieke infrastructuur en het vrije verkeer van goederen in de gehele eengemaakte markt te garanderen en in samenwerking met de buurlanden te zorgen voor het toezicht op en de waarborging van de goede werking van de toeleveringsketens. Daartoe zal de opheffing van de tijdens de COVID-19-crisis genomen maatregelen, met name de uitvoerbeperkingen voor bepaalde medische stoffen en producten, ertoe bijdragen om op coherente wijze en in een geest van solidariteit tegemoet te komen aan de behoeften van de burgers in de hele Unie, het risico van tekorten en verstoringen van de toeleveringsketens vermijden, en uiteindelijk de weg te banen voor een succesvolle op Unieniveau gecoördineerde exitstrategie uit de COVID-19-crisis.

(19) Frankrijk heeft talrijke regelingen vastgesteld ter ondersteuning van de liquiditeit van ondernemingen, met inbegrip van maatregelen die zijn aangemeld in het raam van de tijdelijke kaderregeling inzake staatssteun ter ondersteuning van de economie vanwege de huidige COVID-19-uitbraak[9]. Een efficiënte en doeltreffende uitvoering van dergelijke regelingen is essentieel om ervoor te zorgen dat ondernemingen, en met name kleine en middelgrote ondernemingen en zelfstandigen, van deze regelingen kunnen gebruik maken. Bij het ontwerpen en uitvoeren van deze maatregelen moet rekening worden gehouden met de veerkracht van de banksector.

(20) Het algemene ondernemingsklimaat van Frankrijk is verbeterd, maar Frankrijk moet zich blijven inspannen om zijn belastingstelsel te vereenvoudigen en de administratieve lasten voor ondernemingen te verminderen, met name met het oog op de ondersteuning van een effectief economisch herstel op middellange termijn. Volgens de beoordeling van de Commissie en zoals bevestigd door de OESO-indicatoren voor de productmarktregulering voor 2018 blijven bijvoorbeeld de

[9] PB C 91I van 20.3.2020, blz. 1.

regelgevingsbeperkingen in Frankrijk, ondanks de geboekte vooruitgang op dit gebied en de vaststelling van verschillende maatregelen in de dienstensector, groter dan in andere EU-landen, met name voor zakelijke diensten, waartoe veel gereglementeerde beroepen behoren, en in de detailhandel. Als een van de zwaarst getroffen sectoren zal de dienstensector een belangrijke rol spelen bij de exit uit en het herstel van de crisis. Het opnieuw afbakenen van de vereisten voor de toegang tot en de uitoefening van dienstverlenende activiteiten zou de innovatie, de concurrentie en de beroepsmobiliteit ten goede komen, hetgeen een positief algemeen economisch effect zou hebben. Met een flexibele regelgeving zou ook een impuls kunnen worden gegeven aan het herstel van de retailactiviteiten in de nasleep van de COVID-19-pandemie.

(21) Om het economisch herstel te bevorderen, zal het van belang zijn om mature publieke investeringsprojecten te vervroegen en particuliere investeringen te bevorderen, onder meer door relevante hervormingen. Hierbij kan het gaan om prioriteiten die in het kader van de Europese Green Deal zijn vastgesteld, in het bijzonder koolstofarme vervoersinitiatieven, hernieuwbare energie en renovatie van gebouwen. In combinatie met de digitale transformatie van de economie zou dit kunnen bijdragen tot een stimulerend effect op korte termijn voor het herstel en de gevolgen van de COVID-19-crisis op middellange termijn, waarbij Frankrijk wordt gepositioneerd op een traject naar klimaatneutraliteit op lange termijn, waarbij tegelijkertijd het technologisch leiderschap wordt bevorderd. De voorbereidende werkzaamheden voor de herstelmaatregelen zouden gebaseerd kunnen zijn op het nationale energie- en klimaatplan van Frankrijk, de projecten van gemeenschappelijk belang en de infrastructuurontwikkelingsplannen. Extra investeringen in energie-infrastructuur, met inbegrip van elektriciteitsinterconnecties, kunnen bijdragen tot een sterkere integratie van de interne energiemarkt van de Unie. De focus moet hierbij liggen op meer concurrentie en het faciliteren van de uitrol van hernieuwbare energie. De programmering van het fonds voor een rechtvaardige transitie voor de periode 2021-2027 zou Frankrijk kunnen helpen bij een aantal uitdagingen van de transitie naar een klimaatneutrale economie, met name in de regio's die in bijlage D bij het landverslag worden vermeld[10]. Zo zou Frankrijk optimaal gebruik kunnen maken van dat fonds.

(22) Tijdens de lockdown is de digitalisering van vitaal belang gebleken voor het handhaven van de toegang tot overheids-, educatieve en medische diensten en voor het behoud van economische activiteit, via telewerk en elektronische handel. Op middellange termijn biedt de digitalisering ondernemingen en met name kmo's, meer kansen om zich te herstellen en te groeien door contacten tot stand te brengen met meer potentiële klanten, de efficiëntie van de productieprocessen te verbeteren en stimulansen te bieden om te innoveren. Tot de investeringen in digitalisering behoren het voorzien van adequate infrastructuur en het verbeteren van de digitale vaardigheden van de bredere bevolking en de beroepsbevolking in het bijzonder. De uitvoering van het Franse plan voor zeer snelle breedbanddiensten (*Plan France Très Haut Débit*) lijkt op koers te liggen met betrekking tot stedelijke gebieden. In andere gebieden zijn er echter nog steeds zeer grote verschillen in de dekking van het hogesnelheidsnetwerk.

(23) Frankrijk heeft een sterke onderzoeksbasis en beschikt over het potentieel om specifieke maatregelen te nemen op het gebied van onderzoek en innovatie om te reageren op de COVID-19-crisis, met inbegrip van de ontwikkeling van vaccins en

[10] SWD(2020) 509 final.

geneesmiddelen. De COVID-19-crisis en de nasleep daarvan vereisen een intensievere samenwerking op het gebied van onderzoek en innovatie tussen de publieke en de private sector. Op middellange termijn kunnen investeringen in onderzoek en innovatie productiviteitswinst opleveren, zoals is opgemerkt door de Franse nationale raad voor de productiviteit (*Conseil national français de productivité*). Deze investeringen zijn ook nodig in groeibevorderende sectoren om bedrijven in staat te stellen gebruik te maken van de kansen die de transformatie van de Europese economie biedt.

(24) Terwijl de huidige aanbevelingen gericht zijn op het aanpakken van de sociaal-economische gevolgen van de pandemie en het bevorderen van het economisch herstel, hadden de landspecifieke aanbevelingen 2019 die de Raad op 9 juli 2019 heeft aangenomen, ook betrekking op hervormingen die essentieel zijn om uitdagingen op middellange tot lange termijn aan te pakken. Deze aanbevelingen zijn nog steeds relevant en zullen gedurende de jaarlijkse cyclus van het Europees Semester gemonitord blijven worden. Dat geldt ook voor aanbevelingen betreffende investeringsgerelateerd economisch beleid. Met die aanbevelingen moet rekening worden gehouden bij de strategische programmering van de financiering van het cohesiebeleid na 2020, ook wat betreft de maatregelen ter verzachting van de huidige crisis en de exitstrategieën.

(25) Het Europees Semester voorziet in het kader voor de voortdurende coördinatie van het economisch en werkgelegenheidsbeleid in de Unie, dat kan bijdragen tot een duurzame economie. De lidstaten hebben in hun nationale hervormingsprogramma's 2020 de stand van zaken opgemaakt over de voortgang bij de uitvoering van de duurzameontwikkelingsdoelen van de Verenigde Naties (SDG's). Door onderstaande aanbevelingen volledig uit te voeren zal Frankrijk bijdragen aan de vooruitgang in de richting van de SDG's en aan de gemeenschappelijke inspanning om in de Unie te komen tot concurrerende duurzaamheid.

(26) Nauwe coördinatie tussen de economieën van de economische en monetaire unie is essentieel voor een snel herstel van de economische impact van COVID-19. Frankrijk moet, als lidstaat die de euro als munt heeft, en rekening houdend met de politieke richtsnoeren van de Eurogroep, ervoor zorgen dat zijn beleid consistent blijft met de aanbevelingen voor de eurozone en gecoördineerd wordt met dat van de andere lidstaten van de eurozone.

(27) In de context van het Europees Semester 2020 heeft de Commissie een brede analyse van het economische beleid van Frankrijk verricht. Die analyse is gepubliceerd in het landverslag 2020. Voorts heeft de Commissie zowel het stabiliteitsprogramma 2020 als het nationale hervormingsprogramma 2020 doorgelicht en onderzocht welk gevolg is gegeven aan de aanbevelingen die in eerdere jaren aan Frankrijk zijn gericht. Daarbij heeft zij niet alleen gekeken naar de relevantie ervan voor een houdbaar begrotings- en sociaaleconomisch beleid in Frankrijk, maar heeft zij ook onderzocht of de Unieregels en -richtsnoeren in acht zijn genomen, gezien de noodzaak de algehele economische governance van de Unie te versterken door middel van een inbreng op Unieniveau in toekomstige nationale besluiten.

(28) In het licht van deze beoordeling heeft de Raad het stabiliteitsprogramma 2020 onderzocht en zijn advies daarover[11] is met name in de onderstaande aanbeveling 1 weergegeven.

(29) In het licht van de diepgaande evaluatie door de Commissie en van deze beoordeling heeft de Raad het nationale hervormingsprogramma 2020 en het stabiliteitsprogramma 2020 onderzocht. In de huidige aanbevelingen wordt rekening gehouden met de noodzaak om de pandemie aan te pakken en het economisch herstel te faciliteren als eerste noodzakelijke stap om een aanpassing van de onevenwichtigheden mogelijk te maken. Aanbevelingen die rechtstreeks betrekking hebben op de macro-economische onevenwichtigheden die de Commissie op grond van artikel 6 van Verordening (EU) nr. 1176/2011 heeft vastgesteld, zijn weergegeven in de aanbevelingen 1, 3 en 4,

BEVEELT AAN dat Frankrijk in 2020 en 2021 de volgende actie onderneemt:

1. Overeenkomstig de algemene ontsnappingsclausule alle nodige maatregelen nemen om de pandemie doeltreffend aan te pakken, de economie te stimuleren en het daaropvolgende herstel te ondersteunen. Als de economische omstandigheden dit toelaten, begrotingsbeleid voeren dat gericht is op het tot stand brengen van prudente begrotingssituaties op middellange termijn en het waarborgen van de houdbaarheid van de schuld, waarbij tegelijkertijd de investeringen worden verhoogd. De veerkracht van het gezondheidszorgstelsel versterken door ervoor te zorgen dat voldoende kritieke medische producten beschikbaar zijn, te streven naar een evenwichtige inzet van gezondheidswerkers en te investeren in e-gezondheidszorg.

2. De gevolgen van de crisis voor de werkgelegenheid en de samenleving verzachten, onder meer door de ontwikkeling van vaardigheden aan te moedigen en alle werkzoekenden actief te ondersteunen.

3. Voorzien in de doeltreffende tenuitvoerlegging van maatregelen ter ondersteuning van de liquiditeit van ondernemingen, met name voor kleine en middelgrote ondernemingen. Mature publieke investeringsprojecten vervroegen en private investeringen aanmoedigen om het economisch herstel te bevorderen. De investeringen toespitsen op de groene en digitale transitie, met name op duurzaam vervoer, schone en efficiënte productie en dito gebruik van energie, energie- en digitale infrastructuur, en onderzoek en innovatie.

4. De regelgeving blijven verbeteren, de administratieve lasten voor bedrijven verminderen en het belastingstelsel vereenvoudigen.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De voorzitter

[11] Op grond van artikel 5, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1466/97 van de Raad.